

“ମିଠେ ବଜେ:— ତୁମେମାନେ ହେଲ ରୂପ ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ତୁମ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନ ରନ୍ ହିଁ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍, ଯେତେବେଳେ ବି କେହି ନୂଆ ଜିଜ୍ଞାସୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର କରିବାର ଉପାୟ କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜର ସଙ୍ଗପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ତେବେ ଅବସ୍ଥା ଏକରସ ହୋଇଯିବ । ସର୍ବଦା ଭଲ ଭଲ ସେବାଧାରୀ ଅଥବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିବା ଦରକାର । ଯଦି କେହି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଓଲଟା କଥାବାକି । କରୁଛନ୍ତି, ମୁଖରୁ ରନ୍ ବଦଳରେ ପଥର ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରୁ ସର୍ବଦା ସାବଧାନ ରହିବା ଦରକାର ।

ଗୀତ:- ରାତ କେ ରାହୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଜ୍ଞାନ । ଏହାକୁ ଅଲଫ ଏବଂ ବେ କୁହାଯିବ । ବାବା ଆଲ୍ଲା ଏବଂ ବର୍ସାର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀରେ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ, ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାସୀ ହେଉଛୁ । ଆମେମାନେ ଏବେ ସାରା ତଳକୁ ଜାଣି ସାରିଛୁ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ସେମାନେ ଯୋଗ ପାଇଁ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ସ୍ଥୂଳ ତ୍ରିଲ ଆଦି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ପ୍ରଥମ । ଏହି ଗୀତର ମଧ୍ୟ ତା’ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ହେ ପିଲାମାନେ, ହେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକର ଯାତ୍ରୀ, ପତିତ-ପାବନ ବାବା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କାହା ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ, ତେଣୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ - ତୁମେ କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛ ? ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସାଧୁ ସନ୍ଥ ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥା’ନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଥାଏ - ଅମୃତ ମହାତ୍ମା ଜୀ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ବି.କେ ମଧ୍ୟ ତେର ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ - କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛ ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତୁମର କ’ଣ ହେବେ ? ସେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି ନା । କେହି କହୁଛନ୍ତି, ତୁମର ମହାତ୍ମା ଜୀ ଅଥବା ଗୁରୁଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରିବୁ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମେମାନେ କିପରି କହୁଛ । ନାମ ତ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ରଖାଯାଇଛି ତେଣୁ ସିଏ ଆମର ପିତା ହେଲେ, ନୁହେଁ କି ଗୁରୁ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅର୍ଥ ଏମାନଙ୍କର କେହି ବାପା ଅଛନ୍ତି । ସେ ତ ତୁମର ମଧ୍ୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏପରି କୁହ, ଆମେ ବି,କେଙ୍କର ବାପା ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କର ନାମ କେବେ ଶୁଣିଛ ? ଏତେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ବାବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିଗଲେ ତେବେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ଯିଏ ବେହଦର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେହି ବାପା ଥିବେ । ତେଣୁ କେହି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ, ତୁମେ କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛ ? ବୋର୍ଡ଼ ଉପରେ କ’ଣ ଲେଖାଯାଇଛି ? ଯେହେତୁ ଏତେ ତେର ସେଠାର ରହିଛି, ଏତେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ପିତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବେ ନା । ଗୁରୁ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ତ ଏକଥା ବୁଝିଯାଆନ୍ତୁ ଯେ, ଏହା ଆମର ଘର ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରୁ ବାହାରୁ ଯେ, ମୁଁ କୌଣସି ଏକ ପରିବାରକୁ ଆସିଛି । ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବ । ଆଜ୍ଞା ବ୍ରହ୍ମା କାହାର ସନ୍ତାନ ? ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ରଚୟିତା ତ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ଅଟନ୍ତି । ସେ ରୂପରେ ବିନ୍ଦୁ । ତାଙ୍କର ନାମ ଶିବ । ସେ ଆମର ଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏପରି କୁହ ଯେ, ଆମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍, ଯାହାଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯିବ । ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ମୁଁ କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା

ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଏକଥା ବୁଝିଯାଅ ଯେ, ଆମେ କାହା ପାଖକୁ ଆସିଛୁ । ଏହିପରି ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଜାଣିଯିବେ ଯେ, ଏମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏହା ଏକ ପରିବାର ଅଟେ । ତାଙ୍କୁ ବାପା ଏବଂ ଦାଦାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳିଯିବ । ତୁମେମାନେ ବୁଝାଇପାରିବ- ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ନିରାକାର ବାବା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ ନା - କେତେ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କିତ ନେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳୁ ତେବେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ଆମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବୋଲି କହୁଛୁ । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ନଲେଜଫୁଲ୍, ପତିତ-ପାବନ । ପୁଣି ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ, ନିରାକାର ଭଗବାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା, ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ଆମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେହଦର ବର୍ଷା ନେଉଛୁ ତେବେ ସେମାନେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁମାର କୁମାରୀମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଭଗବାନ ଏକ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା, ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ବୁଝିବା ଯୋଗ୍ୟ ଭାବୁଛ, ତାଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ତ ପଚାର - ତୁମର କେତେ ଜଣ ବାପା ଅଛନ୍ତି ? ତେବେ ଲୌକିକ ଓ ପାରଲୌକିକ ବାବା ତ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଲୌକିକ ବାପାଙ୍କଠାରୁ ଲୌକିକ ବର୍ଷା ମିଳୁଛି ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି କୁହାଯିବ । ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ନୋଟ୍ କରି ଧାରଣା କର । ଏହି କଥାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ, ଏହା ଆମର ଘର, ଏଠାରେ କେହି ଗୁରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଦେଖୁଛ, ଏମାନେ ସବୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପର୍କିତ ଆମକୁ ତ ନିରାକାର ଶିବବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା, ପତିତ-ପାବନ, ଲିବରେଟର କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ମହିମା ଶିବବାବାଙ୍କର, ଯିଏ ବି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ, ଇଏ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ତୁମେ କାହାକୁ ବୁଝାଇଲେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ଦରକାର ପଡିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ କହୁଛନ୍ତି ଗୁରୁଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରିବୁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଗୁରୁଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରିଥାନ୍ତି । ବେଦ, ଶାସ୍ତ୍ର ପଢିବା, ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବା, ସେ ସବୁ ଗୁରୁମାନେ ହିଁ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ବି ଗୁରୁ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ବୋଲି କହୁନାହିଁ । ସତଗୁରୁ ତ କେବଳ ଜଣେ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିଥା'ନ୍ତି । ତାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହାକୁ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆମକୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ । ଯଦି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କିପରି କୁହାଯିବ । ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ବି ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧିଷ୍ଠାତା ମଧ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରର ସାରାଂଶକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ବର୍ଷା କେଉଁଠାରୁ ମିଳିବ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ବେହଦର ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ଏବେ ବାବା କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଏହା ହୋଲି ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ହେଲା ନା । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ କେବଳ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ରହିଛି । ବାବା ମନମନାଭବର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ-ହୋଲି ଓ ଧୂରିଆ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ନଥିବା କାରଣରୁ ପରସ୍ପର ମୁଖରେ ଧୂଳି ପକାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ କରିବା ଦ୍ୱାରା କାହାର ମଧ୍ୟ ଗତି ସଦ୍‌ଗତି ହେଉ ନାହିଁ । ପରସ୍ପରର ମୁଖରେ କେବଳ ଧୂଳି ପକାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । କେବଳ ମନଗଢା କଥା ସବୁ ଶୁଣି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ଏବେ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ରାୟ ଦେବାକୁ ହେବ, ତେବେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ତୁମେମାନେ ଏହି ବର୍ଷା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନେଉଛ, ଆଉ କାହା ଦ୍ଵାରା ଏହି ବର୍ଷା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁମାର କୁମାରୀ ସବୁ ସେଠାରେ ଏହି ନାମ ଲେଖାଯାଇଛି । ଯଦି ଗୀତା ପାଠଶାଳା ଲେଖୁବ ତେବେ ସାଧାରଣ କଥା ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବି.କେ. ନାମ ଲେଖ, ତେବେ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେଇପାରିବ । ମନୁଷ୍ୟ ବି.କେ ନାମ ଶୁଣି ଡରିଯାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଗୀତାପାଠଶାଳା ନାମ ଲେଖୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଡରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଏହା ହେଉଛି ଘର । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, କାହା ଘରକୁ ଆସିଛ ? ଏମାନଙ୍କର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମା । ଭାରତବାସୀ ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆଦି ଦେବ ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ବଂଶାବଳୀ ରହିଛି । ବାକି ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ହିଁ ମାନିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ପିତା ବୋଲି ଭାବିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ରହିଛି ନା । ବାସ୍ତବରେ ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଗ୍ରେଟ୍-ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡଫାଦର । ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ତୁମର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ବର୍ଷା ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ । ତୁମର ବାପା କିଏ ? ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କିଏ କରିଥିଲେ ? ବାପା ନାମ କହିବା ମାତ୍ରେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁମାର-କୁମାରୀ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ଵାରା ଗତି ଅଥବା ସଦଗତିର ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ସେ ବଞ୍ଚିମାନ ଆମକୁ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ବର୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି କେହି ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ, ଆପଣ କାହା ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ? ସେ ଆମ ଉଭୟଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି, କୌଣସି ଗୁରୁ ଗୋସାଇଁ ନୁହଁନ୍ତି । ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ଯେପରିକି ହୋଲି ଧୂରିଆ କରିଥା'ନ୍ତି ନଚେତ୍ ହୋଲି ଧୂରିଆର କୌଣସି ଅର୍ଥ ବାହାରୁ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ରଙ୍ଗୀନ ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଭିତରେ ରହିଛି । ଯଦି ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ ତେବେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିବ । ଏହା ଶରୀର ତ ପବିତ୍ର ନୁହେଁ, ଯାହାକି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ ଶରୀରକୁ କରାଇଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପତିତରୁ ପାବନ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ପତିତ ହେଉଛି ତେଣୁ ପାଣିର ସ୍ନାନରେ ପାବନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥାକୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଲେପ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବଞ୍ଚିମାନ ସେନ୍ସିବୁଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିବାନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ନିଜେ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇପାରିବେ । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରନ୍ ହିଁ ବାହାରୁଛି, ତାଙ୍କୁ ରୂପ-ବସନ୍ତ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ନେଣ-ଦେଣ କରିବା ଅର୍ଥ ପରସ୍ପରକୁ ପଥର ମାରିବା । ଯାହାଦ୍ଵାରା ସେବା ବଦଳରେ ଅପସେବା ହେଉଛି । ୬୩ ଜନ୍ମ ହେବ ପରସ୍ପରକୁ ପଥର ମାରିଆସିବ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର କଥା ହୋଇ ମନକୁ ଖୁସି କର । ପରଦର୍ଶନ ପରଚିନ୍ତନର କଥା ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି ନା । ସାରା ଦୁନିଆ ତ ପରସ୍ପରକୁ ପଥର ମାରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅଟ । ତେଣୁ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର କଥା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଶୁଣିବା ବା ଶୁଣାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯିଏ ଓଲଟା କଥାବାକି ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ହିଁ ଖରାପ ଅଟେ । ଯିଏ ବହୁତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ତାରିବ... କେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ରୂପ ବସନ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତ କେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ପୁଣି ଓଲଟା ସିଧା କଥାବାକି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ସଙ୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆହୁରି କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ବାବା ବାରମ୍ବାର ସାବଧାନ କରାଉଛନ୍ତି । କେବେ ବି ପରସ୍ପରକୁ ଓଲଟା ସିଧା କଥା କୁହ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟାନାଶ କରିଦେବ ପୁଣି ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ବାବା କେତେ ସହଜ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସଉକ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ, ବାବା ଆମେ ଯାଇ ବହୁତଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବୁ । ସେହିମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସତ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବାବା ମଧ୍ୟ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗ

କରୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ବାବା କହିପାରିବେ, କାହାର ସଙ୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । କିଏ ବାବାଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାରେ ରହିଛନ୍ତି, ସେ ତୁରନ୍ତ କହିଦେବେ । ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ରିଗାର୍ଡ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କେହି-କେହି ତ ସେବା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ବହୁତଙ୍କୁ ଖରାପ ସଙ୍ଗ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଅବସ୍ଥା ତଳ ଉପର ହୋଇଯାଉଛି । ହଁ କିଏ ସ୍ଥୁଳ ସେବାରେ ବହୁତ ଭଲ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ବର୍ଷା ପାଇଥା'ନ୍ତି । ଅଲଫ ଏବଂ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝିବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଅନ୍ୟକୁ କେବଳ କୁହ - ବାବା ଏବଂ ବର୍ଷାକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍, ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ - ଅଲଫ ଓ ବେ । ଏହା ତ ବିଲକ୍ଲୁ ସହଜ ନା । ଯଦି କେହି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କେବଳ କୁହ - ବାବା ଏବଂ ବର୍ଷାକୁ ମନେ ପକାଅ । ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଏତିକି କଥା କୁହ, ବାବାଙ୍କ ଆଦେଶ ହେଉଛି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ବାସ୍ ଏହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଖାତିରୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ତୁମକୁ ସ୍ମରଣ ବର୍ଷା ମିଳିଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଠାରେ ଏହିପରି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଛନ୍ତି । କେହି ତ ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବେ । ନ ବୁଝାଇପାରିଲେ କେବଳ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ, କିଛି ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା କହିଥିଲେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଆଉ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ଦେବତା ଆଦିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । ବାକି ପରଦର୍ଶନ ପରଚିନ୍ତନ, ଅମୃତ ଏପରି କହୁଛି, ଏପରି କରୁଛି... କିଛି ହେଲେ କର ନାହିଁ । ଏହି ବାବା ତୁମକୁ ହୋଲି ଏବଂ ଧୂରିଆର ଅନୁଭବ କରାଇଛନ୍ତି । ବାକି ରଙ୍ଗ ଆଦି ଲଗାଇବା ତ ଆସୁରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କାମ । ଯଦି କେହି କାହାର ଗୁନି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କେତେ ଭଲ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି - ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜ୍ଞାଭବ । କେହି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଅ - ଶିବବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ସେ କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ସ୍ମରଣ ବର୍ଷା ମିଳିଯିବ । ସେ ହିଁ ଗାତାର ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ । ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ, ତେଣୁ ତୁମର କାମ ହେଉଛି ସେବା କରିବା, ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦେବା ଏହା ହେଉଛି ମହାନ ମନ୍ତ୍ର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ରାଜଧାନୀର ତିଳକ ମିଳିଯିବ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଏବଂ କରାଅ ତେବେ ବେତା ପାରି ହୋଇଯିବ । ଆଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :-

- (୧) ସେନ୍ସିବୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ମୁଖରୁ କେବେ ବି ପଥର ବାହାର କରି ଅପସେବା କରିବାର ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାର ନାହିଁ ।
- (୨) ଯେଉଁମାନେ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ସଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଓଲଟା-ସିଧା କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:-ପରତନ୍ତ୍ରତାର ବନ୍ଧନକୁ ସମାପ୍ତ କରି ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ମାଷର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବିଶ୍ୱକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମା ହୁଅ । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ନିଜର ପୁରୁଣା ଦେହର ଭିତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକଠାରୁ ହେବା ଦରକାର, କାହିଁକି ନା ଦେହର ପରତନ୍ତ୍ରତା ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପରତନ୍ତ୍ରତା ସର୍ବଦା ତଳକୁ ଖସାଇ ଆଣିଥାଏ । ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ନିରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସାହାରା ସ୍ୱପ୍ନ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଇନଥାଏ । ନା ଦୁଃଖର ଅନୁଭୂତି କରନ୍ତି, ନା ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ମଝି ଭଉଁରୀରେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମାଷର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ହୋଇ ସର୍ବ ବନ୍ଧନଗୁଡିକଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ, ନିଜର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦିବସ ପାଳନ କର ।

ସ୍ନୋଗାନ:- ପରମାତ୍ମ ମିଳନ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ମଜା ଅନୁଭବ କରି ସବୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।